

ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

Η ΠΕΡΙΦΗΜΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟΔΡΑΣΕΙΣ

Η συνταρακτική απόδρασις του λωποδύτη Σπιλέρ. Πώς έγινε άφαντος από τη φυλακή της «Σαντέ». Η μυθιστορηματική απόδρασις του Λέοντος Ντωντέ. Δυό μυστηριώδη τηλεφωνήματα. Η καταπληκτική απόδρασις του Άγγλου ναυάρχου Σμίθ. Το περίφημο τέχνασμα του λωποδύτη Τζόνσον.

Η σύλληψις έσχάτως στη Γαλλία του περιφήμου λωποδύτη Σπιλέρ, έφερε πάλι στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας το μυστήριο της έκπληκτικής απόδρασεώς του, έδω και δυό μήνες από τις παρισινές φυλακές της Σαντέ. Ο Σπιλέρ δραπέτευσε μιά νύχτα από κεί μέσα, χωρίς ακόμη να μπορή κανείς να εξηγήση πώς το κατώρθωσε. Οί δεσμοφύλακες έκαναν επιθεώρησι κάθε δυό ώρες. Έπειτα πρόσεχαν ιδιαίτερα τον Σπιλέρ που ήταν ένας από τους πιο επικίνδυνους άπάχηδες. Κι' ωστόσο, ο λωποδύτης αυτός μπόρεσε να πριονίση τά σίδερα του κελλιού του, να γλυστρήση έξω άπαρατήρητος, να κατεβή έναν τοίχο ύψους έννέα μέτρων, δίχως να τσακίση τα κόκκαλά του κι' από κεί να φτάση σ' ένα σημείο του έξωτερικού τοίχου που του είχαν όρίσει έκ των προτέρων οί συνένοχοί του. Οί τελευταίοι αυτοί είχαν καταφέρει να σκαρφαλώσουν στα δέντρα του βουλεβάρτου Άραγκώ που βρίσκονται ακριβώς κοντά στον τοίχο της φυλακής κι' από κεί να ρίξουν ένα μακρύ σκοινί στον Σπιλέρ που τους περίμενε μέσα από τον έξωτερικό τοίχο. Κατόπιν ο άπάχης, με την βοήθεια του σκοινιού, ανέβηκε ως την κορυφή του τοίχου κι' από κεί... έκανε φτερά!

Η απόδρασις αυτή έμεινε ιστορική στην Σαντέ, γιατί αυτή ή φυλακή είχε από τις πιο ύποδειγματικές της Εύρώπης. Κανείς κατάδικος δέν μπορεί να τό σκάση από κεί μέσα. Οί μόνοι που βγαίνουν από κεί είναι εκείνοι που αφήνονται έλεύθεροι ή εκείνοι που οδηγούνται στον δήμιο, ο όποιος στήνει την λαιμητόμο του λίγο πιο πάνω, στο βουλεβάρτο Άραγκώ.

Πρίν από τον Σπιλέρ, ωστόσο, είχε λάβει χώραν και μιά άλλη συνταρακτική απόδρασις, που θα την θυμάται άσφαλώς όλος ο κόσμος: ή απόδρασις από την Σαντέ του περιφήμου άρχηγού των Γάλλων βασιλοφρόνων Λέοντος Ντωντέ. Είπε επίσης γνωστό, ότι ο Λέων Ντωντέ, γυιός του μεγάλου συγγραφέως Άλφόνσου Ντωντέ, είχε έναν από τους καλύτερους συγχρόνους Γάλλους μυθιστοριογράφους και λογοτεχνικούς κριτικούς. Ο Λέων Ντωντέ λοιπόν είχε προφυλακισθή στην Σαντέ, όταν έξαφνα, ένα ώραίο πρωί, ένα τηλεγράφημα από τό ύπουργείο των Έσωτερικών διέταξε τον διευθυντή της φυλακής ν' αφήση έλεύθερο τον διάσημο πολιτικό και συγγραφέα, καθώς και τον συνεγάτη του Ντελέστ. Έπίσης και τον κομμουνιστή Σεμάρ. Ο διευθυντής όμως της Σαντέ, καχύποπτος, τηλεφώνησε κι' αυτός με τη σειρά του στο ύπουργείο για να βεβαιωθή άν ήταν αληθινή ή διαταγή κι' από εκεί όχι μόνο τον διέταξαν πάλι ν' αφήση έλεύθερους τους τρεις κρατούμενους, αλλά να κάνη και γρήγορα, για να άποφευχθούν ή πολιτικές έκδηλώσεις. Κι' έτσι έγινε. Ο Λέων Ντωντέ έφτασε στην έξοδο της φυλακής, συνοδευόμενος από τον διευθυντή και τους φύλακες, που κρατούσαν από σεβασμό τό κάπέλλο στο χέρι. Εκεί δέ, αφού τους έ-

βγαλε έναν μικρό πολιτικό λόγο και τους ευχαρίστησε όλους για τις περιποιήσεις τους, φίλησε και στα δυό μάγουλα τον διευθυντή της Σαντέ κι' έφυγε.

Ύστερ' από λίγο, όμως, όλος ο κόσμος έμαθε ότι ή συγκινητικές αυτές έκδηλώσεις ήσαν μιά πρώτη τάξεως σκηνοθεσία. Ο Λέων Ντωντέ, άπλούστατα, είχε δραπετεύσει. Το τηλεφώνημα από τό ύπουργείο των Έσωτερικών ήταν ψεύτικο. Ένας από τους όπαδούς του άρχηγού των Βασιλοφρόνων είχε μιμηθή την φωνή του ύπουργού. Έπειδή δέ ήταν φυσικό να τηλεφωνήση ο διευθυντής της Σαντέ στο ύπουργείο για να ζητήση εξηγήσεις γι' αυτή την ξαφνική διαταγή, έντεκα άλλοι όπαδοί του άπασχολούσαν τις έντεκα τηλεφωνικές γραμμές του ύπουργείου εϋθως μετά τό τηλεφώνημα. Η ένδέκατη γραμμή, ωστόσο, έμεινε σε λίγο άνοιχτή κι' έτσι μόλις ο διευθυντής των φυλακών πήρε γραμμή με τό ύπουργείο, στην άλλη άκρη του σύρματος βρισκόταν ένας βασιλόφρων, ο όποιος είχε κατορθώσει με διάφορα τεχνάσματα να μείνη μόνος κοντά στο τηλέφωνο και ν' άπαντήση στον διευθυντή της Σαντέ έπιβεβαιώνοντας την διαταγή και συσταίνοντάς του να κάνη γρήγορα!...

Ο Λέων Ντωντέ, ως γνωστόν, ύστερ' απ' αυτή την κωμωδία, κατέφυγε στο Βέλγιο, ως την ήμέρα που πήρε άμνηστία.

Η μυθιστορηματική αυτή απόδρασις θυμίζει μιά άλλη, πιο παλιά, που έγινε την εποχή του Διευθυντηρίου στο Παρίσι.

Εκείνη την εποχή, στη φυλακή του Τάμπλ βρισκόταν φυλακισμένος ένας νεαρός Άγγλος ναύαρχος, ο Τζών Σμίθ. Ένα βράδυ λοιπόν παρουσιάστηκαν στο γραφείο της φυλακής ένας άνώτερος Γάλλος αξιωματικός του Έπιτελείου, ένας άνώτερος αξιωματικός του ναυτικού και δυό άστυνόμοι με πολιτικά. Οί αξιωματικοί αυτοί έδειξαν μιά ένυπό-

γραφο διαταγή του ύπουργού των Ναυτικών, για τον Άγγλο ναύαρχο και τον ύπασπιστή του. Ο ναύαρχος Σμίθ έπρεπε να παραδοθή στους αξιωματικούς, οί όποιοι θα τον μετέφεραν στη φυλακή των Άγγλων κρατουμένων, στο Φονταινεμπλώ. Ο άρχιφύλακας του Τάμπλ δέν έφερε καμμία αντίρρηση. Παρέδωσε στους αξιωματικούς και στους άστυνόμους τους δυό φυλακισμένους κ' ύστερα έκλεισε πάλι την πόρτα της φυλακής.

Από εκείνο τό βράδυ πέρισαν πολλές μέρες, χωρίς να ξαναγίνη λόγος για τον Άγγλο ναύαρχο. Ένα πρωί ωστόσο έφθασαν ή άγγλική έφημερίδες που περιέγραφαν λεπτομερώς την συναρπαστική περιπέτεια της απόδρασεώς του. Έτσι οί Γάλλοι έμαθαν ότι ο Τζών Σμίθ δέν βρισκόταν στη φυλακή του Φονταινεμπλώ, αλλά στο Λονδίνο!

Μά τί είχε συμβή; Άπλούστατα, ο Γάλλος ύπουργός των Ναυτικών είχε την κακή συνήθεια να υπογράφη «έν λευκώ» διάφορα έγγραφα. Ένας λοιπόν από τους φίλους του Άγγλου ναυάρχου κατώρθωσε να κλέψη έ-

Ο διάσημος λωποδύτης Σπιλέρ

να τέτοιο χαρτί με την υπογραφή του υπουργού. 'Επάνω σ' αυτό τότε έγραψε την διαταγή της μεταφοράς του Τζών Σμιθ στη φυλακή του Φονταίνεμπλώ και κατόπιν μετημφιέσθη σε ανώτερον αξιωματικό του 'Επιτελείου. 'Ενας 'Αγγλος συνέννοχος του μετημφιέσθη σε ανώτερον αξιωματικό του ναυτικού και δυο άλλοι σε αστυνόμους. Κ' η κωμωδία, καθώς είδατε, σημείωσε μια θριαμβευτική επιτυχία!

Πιο σατανική ωστόσο είχε η απόδρασις του διεθνούς λαποδύτη 'Αλμπέρ Τζόνσον, ο οποίος για τις ανάγκες της ανακρίσεως μετεφέρετο κάθε μέρα, επί ένα μήνα, από την φυλακή της Σαντέ στο ανακριτικό γραφείο που είχε την υπόθεσί του. Κατά τις συχνές αυτές επισκέψεις του, λοιπόν, ο Τζόνσον είχε κατορθώσει να κλέψει πρώτα ένα φύλλο χαρτιού με τον τίτλο του ανακριτικού γραφείου και κατόπιν έναν φάκελλο. Στο χαρτί αυτό έγραψε κρυφα μια «διαταγή απόλυσεως» προς τον διευθυντή της φυλακής και υπέγραψε αυτός αντί του... ανακριτού. 'Επειδή όμως έπρεπε να σφραγίση το έγγραφο κατέφυγε στο έξης τέχνασμα: Μια μέρα έκανε τον θυμωμένο στο ανακριτικό γραφείο και χτύπησε με δύναμι το χέρι του επάνω στο τραπέζι. Με την αδέξια αυτή κίνηση αναποδογύρισε το καλαμάρι επάνω στο άσπρο κοστούμι του ανακριτού. 'Ο αστυνομικός που ήταν μαζί του κι' ο γραμματέας του ανακριτού έσπευσαν να σκουπίσουν τα μελάνια με σουπόχαρτο. Το ίδιο προσποιήθηκε πως ήθελε να κάνει κι' ο Τζόνσον κι' έτσι, μέσα στη γενική σύγχυσι, βρήκε την ευκαιρία να σφραγίση κρυφά το ψεύτικο έγγραφο που είχε φτιάξει. Την άλλη μέρα άφησε το φάκελλο με την πλαστή διαταγή της απόλυσεώς του να πέση σ' ένα διάδρομο του μεγάρου των δικαστηρίων. 'Επειδή δε δεν χάνεται τίποτε εκεί πέρα, την επομένη ένας κλητήρας έφερε την ψεύτικη διαταγή στον διευθυντή της Σαντέ, ο οποίος έσπευσε άμέσως ν' αφήση ελεύθερο τον Τζόνσον!

Το ρεκόρ όμως της μυθιστορηματικής αποδράσεως το έχει ο βαρώνος Τρένκ, ο οποίος μια μέρα βρέθηκε αναίσθητος στο κελλί του. 'Από το στόμα του έτρεχε αίμα... Οί δεσμοφύλακες έσπευσαν να τον βάλουν σ' ένα φέρετρο και να τον μεταφέρουν στο νεκροταφείο. 'Εκεί πέρα όμως περίμενε μια τρυφερή φίλη του, η οποία παρακάλεσε τον αρχιφύλακα να της επιτρέψη να φιλήση για τελευταία φορά τον αγαπημένο της βαρώνο. 'Εκείνος συγκινήθηκε κι' αποτραβήχτηκε λιγάκι παράμερα. 'Η φίλη του βαρώνου τότε ξεσκέπασε το φέρετρο, από το οποίο πετάχτηκε ολοζώντανος ο βαρώνος Τρένκ και νάθηκε μαζί της μέσα στη νύχτα... Είχε προσποιηθί, απλούστατα, τον πεθαμένο για να δραπέτευση, χρησιμοποιώντας κάποιο ναρκωτικό.

ΠΩΛ ΜΠΡΕΝΓΚΙΕ

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΙΝΔΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

'Ο καλός κυττάει πως να διορθώση τα δικά του· έλαττώματα και ο κακός πως να βρή έλαττώματα στους άλλους.

Το χόρτο φοβάται τον παγετό και ο παγετός τον ήλιο. 'Ετσι κι' ο μοχθηρός μόνο από μοχθηρό φοβάται...

Κάθε δόντι στο στόμα της γυνακας, είναι μια κακολογία!

Το άλογο, το όπλο, η κιθάρα, η γλώσσα και η... γυναίκα συμμορφώνονται πάντα με το άφεντικό που τάχει και τόσο περισσότερο αξίζουν, όσο αξίζει και ο άφεντικός τους.

'Η φίλιά μ' έναν κακό άνθρωπο μοιάζει με μια πήλινη στάμνα: άμα σπάση την ξαναβρίσκουμε εύκολα. 'Η φίλιά όμως μ' έναν καλόν άνθρωπο μοιάζει με μια χρυσή στάμνα, που δεν μπορούμε εύκολα να την ξαναύρουμε άμα σπάση.

Το καλό είναι χαραγμένο στην πέτρα.
Το κακό στην άμμο.

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΤΑ ΦΑΓΗΤΑ...

Η άγκινάρα είναι διεγερτική των νευρών όπως ο καφές, και φέρνει κάποτε και άυπνία. Πρέπει ν' αποφεύγουμε να την τρώμε το βράδυ.

Το σκόρδο καθαρίζει το αίμα και σκοτώνει τα μικρόβια, αλλά πειράζει στα μάτια και αδυνατίζει την όρασι.

Το κρεμμύδι αντιθέτως ωφελεί την όρασι.

Τα πράσα και τα καρότα δεν είναι πολύ θρεπτικά, αλλά κάνουν καλό στο δέρμα.

Το σπανάκι αν και δύσπεπτο, καθαρίζει το στομάχι όπως το τσάι.

Το κουνουπίδι δεν είναι καθόλου θρεπτικό, δεν είναι όμως βαρύ όπως το λάχανο, που πρέπει να το αποφεύγουν όσοι έχουν αδύνατο στομάχι και κατοικούν σε θερμά μέρη.

Τα ραπανάκια είναι πολύ λίγο θρεπτικά και πρέπει να μασσώνται καλά για να χωνεύονται. Είναι επίσης πολύ επιβλαβή για τους αρθρικούς.

Τα σπαράγγια κάνουν καλό στους καρδιακούς.

Το χοιρινό λίπος είναι θρεπτική και θερμαντική τροφή για τους νέους, πρέπει όμως να το αποφεύγουν οι γέροντες και όσοι βρίσκονται εν αναρρώσει. Το ζαμπόνι όμως είναι ωφέλιμο για όλους.

Τα αυγά είναι ωφέλιμα όταν τρώγονται βραστά, χτυπητά ή και όμελέττα. Τα πολύ βρασμένα όμως και τα τηγανητά αυγά κάνουν κακό στο στομάχι.

'Η πατάτες είναι θρεπτικώτατες και χωνεύονται εύκολα. Είναι πολύ κατάλληλος τροφή για γέροντες, παιδιά και για όσους αναρρώνουν.

'Ο δυόσμος σταματάει τους έμετους.

Τα κάστανα είναι υγιεινά και θρεπτικώτατα.

..ΚΑΙ Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥΣ

Οί άνδρες τρελλαίνονται για την γυναίκα εκείνη που ξέρει να τους μαγειρεύη ωραία φαγητά.

'Ονορέ ντε Μπαλζάκ

Ζω με μια καλή σουπα και όχι με μια ωραία φρασεολογία.

Μολιέρους

'Ο Δημιουργός υποχρεώνοντας τον άνθρωπο να τρώη για να ζή, τον προσκαλεί στο φαγητό με την όρεξι που του δίνει και τον ανταμείβει με την ευχαρίστησι.

Μριγιά Σαβαρέν

Κάθε γαστρονομική απαίτησις είναι μια φωνή του στομάχου, η οποία όμως δεν μπορεί να καταπνίξη την φωνή της καρδιάς.

'Αλέξ. Δουμάς (πατήρ)

Προτιμώ τον μάγειρο που έπινει ένα νέον είδος φαγητού, από έναν αστρονόμο που ανακαλύπτει ένα νέο άστέρι. Διότι άστέρια έχουμε πολλά.

Κούρτυ

'Η καλοφαγία είναι το δίπλωμα της μακροβιότητος.

Ντὺ Μπελλαίθ

Οί 'Αγγλοι είναι πολύ λαίμαργοι ώστε να μη μπορούν να είναι λιχούδες.

'Αλφρέντ ντε Μαρτου

'Επιδόρπια χωρίς τυρί, είναι σαν μια ωραία γυναίκα που της λείπει ένα μάτι.

Μριγιά Σαβαρέν

